

Аугустин Тин Ујевић (5. јул 1891 - 12. новембар 1955) је један од највећих песника на просторима бивше Југославије. Својим песником сматрају га и Срби и Хрвати.

Овај, у међуратном књижевном периоду, истакнути и особени песник, рођен је у Вргорцу, недалеко од Имотског. Филозофију је студирао у Загребу, Београду и Паризу. У књижевности се јавио оригиналним и надахнутим стиховима пред Први светски рат, али најплоднији период његовог књижевног рада пада у раздобље између два светска рата. Оригиналан таленат, снажан и плодан стваралац, он је својим присуством у међуратној књижевности живо утицао на њен ток и развој. Надовезујући се на Матоша, који му је у много чему био узор и учитељ, Ујевић се брзо развио у потпуно оригиналног књижевног ствараоца – песника, критичара, есејисту и фељтонисту. Дobar зналац више страних језика, песник снажног сензибилитета и префињеног укуса, он је са строгошћу и савесношћу вршио избор из страних књижевности и из њих преводио (М. Пруст, Рембо, По, Мередит, Конрад и др.).

Дјела

- Лелек себра (1920),
- Колајна (1926),
- Два главна богумила (1931),
- Недјеља малољетних (1931),
- Ауто на корзу (1931),
- Ојађено звоно (1936),
- Људи за вратима гостионице (1938),
- Скалпел каоса (1938)
- Жедан камен на студенцу (1954).

